

prima instanță - (Judecătoria Edineț) N. Bănărescu
instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Gheorghieș, A. Toderaș, A. Albu

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele lui Igor Martirosean,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Martirosean împotriva lui Ghenadie Ursachi cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele lui Igor Martirosean, casată hotărârea Judecătoria Edineț din 29 iulie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 05 octombrie 2015 Igor Martirosean a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghenadie Ursachi, solicitând repararea prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2 000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 29 septembrie 2014, aflându-se la prietenul său Valeriu Cercel în or. Cupcini, r-nul Edineț, au venit Ghenadie Ursachi și Andrei Rusu pentru a discuta cu el privitor la niște conflicte anterioare, această discuție s-a transformat într-o ceartă aprigă, iar pârâtul i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale, după care a fost urcat cu forța în mașină și dus în s. Fîntîna Albă, unde a fost bătut, iar apoi dus la terasa din centrul or. Cupcini, unde iarăși a fost lovit și dezbrăcat, toate acestea fiind filmate cu telefonul mobil, abia după aceasta a reușit să fugă.

Susține că în rezultatul maltratării, conform raportului de constatare medico-legală nr. 803, i-au fost cauzate vătămări corporale medii după criteriul duratei dereglării sănătății.

Pe acest caz la 03 februarie 2015 de către IP Edineț a fost pornită cauza penală nr. 2015140063, în baza semnelor calificative ale infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal.

Tot în aceeași zi cauza penală nr. 2015140063 pornită în privința lui Ursachi Ghenadie a fost conexată la cauza penală nr. 2014140530 pornită de către organul de urmărire penală din cadrul IP Edineț la 04 noiembrie 2014, în baza semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Ulterior în baza raportului de expertiză medico-legală nr. 803 din 01 octombrie 2014 și a materialelor acumulate la 02 martie 2015, Ursachi Ghenadie a fost pus sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Totuși, organele de urmărire penală au ajuns la concluzia că acțiunile pârâtului nu întrunesc semnele calificative ale infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, dar elementele contravențiilor prevăzute de art. 78 alin. (2) și art. 354 Cod contravențional, fiind dispusă scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Ursachi Ghenadie.

Invocă că, durerea fizică adusă și insultele l-au afectat, l-au dezonorat ca persoană, fiindu-i lezată demnitatea. Toate aceste acțiuni inadmisibile nu au făcut decât să-i creeze nervozitate, suferințe psihice și prejudiciu sănătății.

Reclamantul și-a întemeiat cererea în baza art. 1398 alin. (1), 1418 alin. (1) și 1422 alin. (1) Codul civil.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 29 iulie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de Igor Martirosean împotriva lui Ghenadie Ursachi cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 01 august 2016 avocatul Ghenadie Odobescu în interesele lui Igor Martirosean a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Edineț din 29 iulie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016 s-a admis apelul declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele lui Igor Martirosean.

S-a casat hotărârea Judecătorei Edineț din 29 iulie 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată a lui Igor Martirosean împotriva lui Ghenadie Ursachi.

S-a încasat de la Ghenadie Ursachi în beneficiul lui Igor Martirosean suma de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 13 februarie 2017 avocatul Ghenadie Odobescu în interesele lui Igor Martirosean a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia contestată, considerând-o neîntemeiată și arbitrară, deoarece instanța de fond și instanța de apel au apreciat greșit circumstanțele de fapt.

Consideră recurentul că instanța de judecată a apreciat greșit prejudiciul moral, iar mărimea sumei stabilite drept despăgubire nu este una echitabilă.

Astfel, în cursul examinării litigiului, instanța urma să dea apreciere și altor circumstanțe ale pricinii, în partea ce ține de fondul cauzei, în măsura în care ele au fost confirmate prin probe pentru soluționarea corectă a litigiului.

La fel, afirmă că instanța de apel, la determinarea cuantumului prejudiciului moral, eronat a apreciat normele de drept material, deoarece recuperarea prejudiciului se efectuează în condițiile Hotărârii Plenului CSJ nr. 9 din 9 octombrie 2006 „Cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral”.

Totodată, referitor la cheltuielile de judecată suportate de către recurent pentru acordarea asistenței juridice, consideră că aceasta urmează a fi compensată mărime de 2 000 lei, care urmează a fi încasată de la Ursachi Ghenadie.

Or, potrivit prevederilor art. 96 Codul de procedură civilă, partea care a pierdut procesul urmează să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de asistență

juridică în proporția pretențiilor admise și respinse și în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016 a fost depus la 13 februarie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită

marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CtEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele lui Igor Martirosean nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele lui Igor Martirosean, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari